

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1So/41/2015
Identifikačné číslo spisu: 6014200411
Dátum vydania rozhodnutia: 09.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6014200411.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., v právnej veci navrhovateľa: H. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. Č.. XX, G. U., právne zastúpeného JUDr. Jozefom Baranom, advokátom so sídlom Nám. Matice Slovenskej 23/45, Žiar nad Hronom, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta 8, 813 63 Bratislava, o starobný dôchodok, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 26Sd/67/2014-22 zo dňa 11. decembra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 26Sd/67/2014-22 zo dňa 11. decembra 2014 p o t v r d z u j e .

Odporkyňa j e p o v i n á nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania vo výške 140,52 € titulom trov právneho zastúpenia k rukám právneho zástupcu navrhovateľa, v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 6. marca 2014 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľa o priznanie starobného dôchodku s poukazom na ust. § 60, § 65, § 255 a § 274 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení platnom pre prejednávanú právnu vec (ďalej len „zák. č. 461/2003 Z.z.“) a § 21 a § 174 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 100/1988 Zb.“).

V odôvodnení rozhodnutia konštatovala, že navrhovateľ nespĺnil podmienku potrebného obdobia dôchodkového poistenia na vznik nároku na starobný dôchodok, pretože počas trvania služobného pomeru v Hasičskom a záchrannom zbore (ďalej len „HaZZ“) nebol zaradený do I. alebo II. kategórie funkcií. Bol mu priznaný výsluhový dôchodok, pre priznanie ktorého mu bola zhodnotená doba služobného pomeru v II. pracovnej kategórii, preto nie je možné zhodnotiť obdobie trvania služobného pomeru pre vznik nároku na starobný dôchodok. Na nárok na výsluhový dôchodok, ktorý mu bol priznaný od XX.XX.XXXX podľa § 38 a nasl. zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení

policajtov a vojakov v znení platnom pre prejednávajú právnú vec (ďalej len „zák. č. 328/2002 Z.z.“) mu bola zhodnotená doba výkonu základnej vojenskej služby od 01.06.1970 do 31.10.1970 v II. pracovnej kategórii, doba trvania služobného pomeru od 01.06.1976 do 31.12.1999 v II. pracovnej kategórii a od 01.01.2000 do 31.03.2010 v III. pracovnej kategórii.

Vzhľadom k tomu, že počas výkonu zamestnania zaradeného do II. pracovnej kategórie nebol zaradený do II. kategórie funkcií, nebolo možné znížiť jeho dôchodkový vek ani s prihliadnutím na ust. § 274 zák. č. 461/2003 Z.z., pretože zamestnanie zaradené do II. pracovnej kategórie ani podľa predpisov účinných pred 01.01.2004 nárok na zníženie dôchodkového veku nezakladalo. Z uvedeného vyvodila, že dôchodkový vek 62 rokov dosiahol XX.XX.XXXX a k uvedenému dňu získal 12 rokov a 102 dní obdobia dôchodkového poistenia, z toho v I. pracovnej kategórii 2 131 dní, t.j. 5 rokov a 306 dní a v III. pracovnej kategórii 2 351 dní, t. j. 6 rokov a 161 dní.

Na opravný prostriedok navrhovateľa podľa tretej hlavy piatej časti zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) krajský súd preskúmané rozhodnutie odporkyne zrušil, pretože vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a zo skutkového stavu veci, ktorý bol v rozpore s obsahom spisov podľa § 250j ods. 2 písm. a/, b/ O.s.p. a podľa ods. 3 citovaného zákonného ustanovenia vrátil vec odporkyni na ďalšie konanie.

Dôvodil právnou úpravou podľa zák. č. 328/2002 Z.z., z ktorej vyplýva, že od 01.01.2008 sa tento zákon vzťahuje aj na hasičov, čím boli príslušníci hasičského a záchranného zboru zaradení pod špeciálnu právnu úpravu, ktorou bolo pre osobitnú kategóriu poistencov zavedené popri nemocenskom a úrazovom zabezpečení aj zabezpečenie výsluhové a služby sociálneho zabezpečenia. Táto špeciálna právna úprava však neobsahuje úpravu starobných dôchodkov, ktoré by zohľadňovali dobu ich poistenia v celom rozsahu, a to aj v civilnom zamestnaní, pretože podmienky vzniku nároku na výsluhový dôchodok a určenie jeho výšky zohľadňujú len hodnotenie doby služby poistenca bez zhodnotenia doby poistenia, ktorú získali i vo všeobecnom systéme.

Hoci navrhovateľovi bol priznaný výsluhový dôchodok, ktorý po dovŕšení dôchodkového veku pre vznik nároku na starobný dôchodok má charakter dávky v starobe, pre účely jeho priznania a určenia jeho výšky nebolo zohľadnené celé obdobie jeho dôchodkového poistenia a ani príjmy, ktoré dosahoval nad rámec zhodnotenej doby služby.

Z uvedeného krajský súd vyvodil, že starobný dôchodok navrhovateľovi zo všeobecného systému dôchodkového poistenia je potrebné priznať, a to postupom krátenia v súlade s čl. 33 Dohovoru č. 128 o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach a to tak, že jeho suma po započítaní celej doby dôchodkového poistenia vrátane doby služby zohľadnenej pre účely priznania výsluhového dôchodku) bude krátená primerane k počtu skončených rokov doby trvania služby, ktoré boli rozhodujúce pre určenie výšky výsluhového dôchodku. Iným postupom by navrhovateľ ako poistenec, ktorému zákon priznáva nadštandardné výsluhové zabezpečenie s ohľadom na náročnosť a riziká výkonu jeho služby bol v konečnom dôsledku znevýhodnený resp. poškodený v porovnaní s poistencami, ktorým takéto nadštandardné výsluhové zabezpečenie zákonom priznané nebolo a to tým, že by nebolo zhodnotené celé obdobie jeho dôchodkového poistenia pre priznanie dávky v starobe a určenie jej výšky.

Ďalej krajský súd odporkyni vytkol zistenie skutkového stavu veci, ktoré bolo v rozpore s obsahom administratívneho spisu. Uvedené sa týkalo potvrdenia Ministerstva vnútra SR o zhodnotení doby výkonu služby navrhovateľa v Hasičskom a záchrannom zbere v II. resp. III. kategórii funkcií, čo odporkyňa považovala za nepreukázané a túto bez odstránenia rozporu resp. úradnej opravy v označení doby výkonu služby tým istým orgánom, hodnotila ako výkon zamestnania v II., resp. III. pracovnej kategórii.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu odporkyňa v lehote stanovenej v ust. § 204 ods. 1 O.s.p. odvolanie z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., t. j. že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Poukázala na potvrdenie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SPOU-OSZ-43859-6/2013-VZ z 13.11.2013, v ktorom bola doba služby navrhovateľa nesprávne označená do II. kategórie funkcií v období od 01.06.1970 do 31.10.1970 (náhradná vojenská služba) a od 01.06.1976 do 31.12.1999 (služba v HaZZ). O odstránenie uvedených rozporov požiadala odporkyňa listom zo dňa 13.01.2014, na ktorý Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky odpovedalo listom č. SPOU-OSZ-43.859-8/2014-VZ z 24.01.2014 s poukazom na príslušné ustanovenia zák. č. 100/1988 Zb.

Z § 14 zák. č. 100/1988 Zb. vyplynulo, že zamestnania sa na účely dôchodkového zabezpečenia zaraďujú podľa druhov vykonávaných prác do troch pracovných kategórií, pričom zamestnania I. a II. pracovnej kategórie sú uvedené v rezortných zoznamoch. Podľa Rozkazu ministra vnútra č. 12/1968 z 22.02.1968 a prílohy k RMV č. 12/1968, ktorý bol zrušený Rozkazom ministra vnútra ČSSR č. 33/1978 a Nariadenia ministra vnútra SSR z 29.09.1978 a prílohy NMV SSR č. 28/1978 je zamestnanie hasiča-staršieho požiarnika, ktoré vykonával navrhovateľ v období od 01.06.1976 do 31.12.2000 zaradené do II. pracovnej kategórie. Z uvedeného dôvodu túto dobu nemožno považovať za dobu služby v II. kategórii funkcií. Z uvedeného vyplynulo, že navrhovateľ nemal nárok na zníženie dôchodkového veku, pričom obdobie od 01.06.1970 do 31.10.1970, od 01.06.1976 do 31.12.1999 a od 01.01.2000 do 31.03.2010 bolo navrhovateľovi v plnom rozsahu zhodnotené na účely priznania výsluhového dôchodku. preto uvedenú dobu nemožno hodnotiť duplicitne.

Zároveň odporkyňa poukázala na to, že navrhovateľ nezískal 15 rokov obdobia dôchodkového poistenia, ku dňu dosiahnutia dôchodkového veku, t. j. ku dňu XX.XX.XXXX získal 12 rokov a 102 dní obdobia dôchodkového poistenia, z toho v I. pracovnej kategórii 5 rokov a 306 dní a v III. pracovnej kategórii 6 rokov a 161 dní.

Z vyššie uvedených dôvodov odporkyňa považuje skutkový stav za riadne zistený doplnením dokazovania, pričom navrhovateľovi nevznikol nárok na zníženie dôchodkového veku a pre nedostatok dôb dôchodkového poistenia mu nebolo možné priznať starobný dôchodok. Preto navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie potvrdzuje.

Navrhovateľ k vyššie uvedeným odvolacím námietkam, prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu uviedol, že je stotožnený s právnym názorom vyjadreným v napadnutom rozsudku, preto navrhol aby odvolací súd napadnutý rozsudok v plnom rozsahu potvrdil a zároveň si uplatnil trovy konania vo výške 140,52 Eur za 2 úkony právnej pomoci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 subsidiárne § 246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (v texte rozsudku tiež „O.s.p.“) a s prihliadnutím na ustanovenie § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250s veta druhá O.s.p. odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 v spoj. s § 250l ods. 2 O.s.p.) jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie nebolo dôvodné. Preto napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 9. mája 2016 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Preskúmaním administratívneho spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ požiadal žiadosťou z 25.10.2013 o priznanie starobného dôchodku od XX.XX.XXXX. Navrhovateľ dovŕšil vek 62 rokov ku dňu XX.XX.XXXX. Z potvrdenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SPOU-OSZ-43859-6/2013-VZ z 13.11.2013 vyplynulo, že navrhovateľovi bol od XX.XX.XXXX podľa § 38 a nasl. zák. č. 328/2002 Z.z. priznaný výsluhový dôchodok. Pre určenie jeho sumy mu bola zhodnotená doba služobného pomeru v rozsahu 34 rokov a 100 dní a to od 01.06. do 31.10.1970 náhradná vojenská

služba v II. kategórii funkcií, obdobie od 01.06.1976 do 31.12.1999 v II. kategórii funkcií, a obdobie od 01.01.2000 do 31.03.2010 v III. kategórii funkcií.

Na dopyt odporkyne o odstránenie nesprávneho označenia zaradenia dôb navrhovateľovej služby do kategórií funkcií, Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, odboru sociálneho zabezpečenia listom č. SPOU-OSZ-43.859-8/2014-VZ z 24.01.2014 uviedlo, že podľa § 14 ods. 1 zák. č. 100/1988 Zb. boli zamestnania na účely dôchodkového zabezpečenia zaradené do 31.12.1999 podľa druhu vykonávaných prác do troch pracovných kategórií, pričom zamestnania I. a II. pracovnej kategórie boli vyznačené v rezortných zoznamoch zamestnaní. Do III. pracovnej kategórie boli zaradené ostatné zamestnania. Podľa § 130 ods. 1 zák. č. 100/1988 Zb. sa na účely dôchodkového zabezpečenia zaraďovala do I. alebo II. kategórii funkcií len služba vojakov z povolania.

Z vyššie uvedených dôvodov sa odvolací súd stotožnil s námietkou odporkyne ohľadom riadne zisteného skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zaradenie obdobia navrhovateľovej služby do pracovných kategórií. Odporkyňa správne požiadala o odstránenie rozporov listom zo dňa 13.01.2014, pričom Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky na túto požiadavku odpovedalo s poukazom na príslušné zákonné ustanovenia a na spôsob zaraďovania zamestnaní do pracovných kategórií podľa rezortných zoznamov. V zmysle argumentácie odporkyne, ktorú táto prezentovala v podanom odvolaní bolo podľa názoru možné v súlade s ust. § 14 zák. č. 100/1988 Zb. považovať výkon služby hasiča ako zamestnanie II. pracovnej kategórie. Uvedené závery napokon vyplývajú aj zo samotného zaradenia zamestnania hasiča - staršieho požiarnika do II. pracovnej kategórie podľa Rozkazu ministra vnútra č. 12/1968 z 22.02.1968 a prílohy k RMV č. 12/1968, ktorý bol zrušený Rozkazom ministra vnútra ČSSR č. 33/1978 a Nariadenia ministra vnútra SSR z 29.09.1978 a prílohy NMV SSR č. 28/1978.

Avšak ostatné námietky odporkyne neboli spôsobilé spochybníť záver krajského súdu o potrebe zrušenia preskúmaného rozhodnutia.

V danom prípade pokiaľ odporkyňa argumentovala tým, že navrhovateľovi nevznikol nárok na zníženie dôchodkového veku, nakoľko táto výhoda zo zaradenia do II. pracovnej kategórie podľa príslušných právnych predpisov nevyplýva a navrhovateľ nezískal dostatok obdobia výkonu zamestnania v I. pracovnej kategórii, táto nebola dôvodná. Krajský súd v napadnutom rozsudku záver o nároku na zníženie dôchodkového veku ani nezaujal. Pokiaľ navrhovateľ požiadal žiadosťou z 25.10.2013 o priznanie starobného dôchodku od XX.XX.XXXX, pričom dôchodkový vek 62 rokov dovŕšil až ku dňu XX.XX.XXXX odporkyňa bola povinná posúdiť vec tak, že navrhovateľovi prizná starobný dôchodok najskôr odo dňa, kedy dosiahol podmienky pre priznanie starobného dôchodku, t. j. od XX.XX.XXXX.

Argumentácii odporkyne o nesplnení podmienky získania 15 rokov dôchodkového poistenia ku dňu XX.XX.XXXX rovnako nebola spôsobilá privediť zmenu napadnutého rozsudku. Z evidenčných listov dôchodkového zabezpečenia odvolací súd zistil, že navrhovateľ vykonával od 12.01.1970 do 01.06.1970 a od 04.11.1970 do 31.12.1970 zamestnanie zaradené do I. pracovnej kategórie a od 12.01.1971 do 31.05.1976 vykonával prácu elektrolýznika alebo trnára v Závode SNP v Žiari nad Hronom, ktorá bola zaradená do I. pracovnej kategórie. Podľa prehľadu dôb zamestnania, poistenia a iných činností, ktoré boli obsahom podanej žiadosti o priznanie starobného dôchodku bol navrhovateľ v období od 01.01.1995 do 31.12.2001 samostatne zárobkovo činnou osobou popri zamestnaní, t. j. popri výkone služobného pomeru hasiča, ktorý trval do 31.03.2010. Od 01.04.2010 do 28.02.2013 bol nezamestnaný, neevidovaný na úrade práce, od 01.03.2013 do 09.04.2013 bol samostatne zárobkovou osobou bez účasti na dôchodkovom poistení a od 10.04.2013 doteraz dobrovoľne dôchodkovo poistenou osobou. Z osobného listu dôchodkového poistenia, ktorý bol prílohou napadnutého rozhodnutia vyplynulo, že navrhovateľovi bola do obdobia dôchodkového poistenia započítaná doba od 01.09.1964 do 31.12.2001 v rozsahu 4 482 dní, t. j. 12 rokov a 102 dní dôchodkového poistenia.

Navrhovateľ bol príslušníkom Hasičského a záchranného zboru, resp. tiež organizácii požiarnej ochrany, v ktorých sa výkon služby podľa § 58 ods. 1 písm. h) až k) zák. č. 328/2002 Z.z. hodnotí ako služobný pomer hasiča pre nárok na dávky výsluhového zabezpečenia a ich výšku. Navrhovateľovi bola

zhodnotená pre nárok na výsluhový dôchodok, ktorý mu bol priznaný od XX.XX.XXXX doba služobného pomeru v rozsahu 34 rokov a 100 dní. Právna úprava v zák. č. 328/2002 Z.z. v § 58 ods. 1 výslovne ustanovuje, ktoré doby sa zhodnocujú pre vznik nároku na dávky výsluhového zabezpečenia a ich výšku a v § 58 ods. 2, ktoré doby sa na tento účel nezahodnocujú.

Z právnych úprav týkajúcich sa sociálneho poistenia a zabezpečenia ostatných skupín poistencov vyplýva, že všeobecný systém sociálneho poistenia a osobitný systém sociálneho poistenia (zabezpečenia príslušníkov Hasičského a záchranného zboru) sú založené na základe hodnotenia dôb poistenia (zamestnania/služby) pre dávky dôchodkového poistenia.

Zákon č. 461/2003 Z.z. upravuje nároky poistencov zo všeobecného systému sociálneho poistenia a jeho cieľom je zabezpečiť, aby doby poistenia boli poistencovi pre vznik nároku na dávky podmienené dosiahnutím veku alebo v dôsledku jeho nepriaznivého zdravotného stavu riadne zohľadnené, osobitné právne úpravy, používané v osobitnom systéme sociálneho poistenia obsahujú len úpravu, ktorá zabezpečuje užší okruh dávok dôchodkového poistenia a zohľadňuje ako dobu poistenia iba dobu výkonu služby (prípadne náhradnú dobu výkonu služby). Osobitný systém poistenia príslušníkov ozbrojených zborov neobsahuje úpravu starobných dôchodkov, ktoré by zohľadňovali dobu ich poistenia v celom rozsahu, a to aj v civilnom zamestnaní, ale obsahuje len úpravu výsluhových dôchodkov, sirotských výsluhových dôchodkov, vdovských výsluhových dôchodkov a invalidných výsluhových dôchodkov, ktoré sú založené len na hodnotení doby služby poistenca a vôbec nehodnotí dobu poistenia, ktorú poistenci získali vo všeobecnom systéme.

V dôsledku tejto skutočnosti sú poistenci osobitného systému sociálneho zabezpečenia vylúčení z pôsobnosti zák. č. 461/2003 Z.z. len v rozsahu, zodpovedajúcom dobe poistenia v osobitnom systéme (s výnimkou prípadov podľa § 60 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z., ktorým sa pre nárok na tieto dávky hodnotí aj so započítaním doby služby v ozbrojených silách v celom rozsahu), ale nie v časti, upravujúcej nárok na starobný, predčasný starobný, invalidný, sirotský, vdovský alebo vdovecký dôchodok.

V dôsledku súbežného uplatňovania týchto systémov tak nesprávnym a výlučne gramatickým výkladom zákona dochádza k diskriminácii poistencov osobitného systému, lebo odporkyňa im niektoré doby poistenia nehodnotí vôbec, alebo im ich hodnotenie odsúva a aj mení podmienky alebo odníma výhody, poskytované poistencom v osobitnom systéme sociálneho poistenia. Pri uplatnení postupu odporkyňou, v predmetnom prípade zamietnutím žiadosti navrhovateľa o starobný dôchodok, ako dávku dôchodkového zabezpečenia zo všeobecného systému sociálneho zabezpečenia, v ktorom bol navrhovateľ 12 rokov a 102 dní poistený, dochádza k diskriminácii navrhovateľa a to z dôvodu, že tento nezískal celé obdobie dôchodkového poistenia len vo všeobecnom systéme, ale jeho časť získal aj v osobitnom systéme dôchodkového zabezpečenia.

V súvislosti s uvedeným odvolací súd poukazuje na judikát R 83/2013 NS SR: „Správne preto odporkyňa musí pri rozhodovaní o nárokoch poistencov, ktorým bola priznaná niektorá z dávok výsluhového zabezpečenia poistencov osobitného systému najprv vypočítať teoretickú výšku dôchodku, ktorá by im patrila vtedy, ak by všetky doby poistenia získali vo všeobecnom systéme (samozrejme pri zachovaní výhod z preferovaných zamestnaní, teda napr. pri skoršom odchode do dôchodku), následne vypočítať teoretickú výšku dôchodku, ktorá by im patrila po zhodnotení doby poistenia v osobitnom systéme a odpočítať ju o teoretickej výšky dôchodku vypočítanej pri zohľadnení celej doby poistení a až takto vypočítaná dávka môže zachovať všetky oprávnené nároky uvedených poistencov osobitného systému a nebude poškodzovať odporkyňu (Sociálnu poisťovňu).“

Absolútne vylúčenie hodnotenia doby poistenia zo všeobecného systému u tých poistencov, ktorí získali dávky dôchodkového zabezpečenia v inom systéme sociálneho poistenia a nie v systéme všeobecnom, má za následok horšie zaobchádzanie s nimi, ako s poistencami, ktorí sú poistení v zahraničných systémoch sociálneho poistenia a u ktorých samotná poisťovňa vôbec nepochybuje o spôsobe výpočtu ich dôchodkových dávok spôsobom krátenia, ktorý zabezpečuje primerané poistné plnenie za obdobia, v

ktorých boli poistení na Slovensku po zohľadnení dôb poistenia v iných systémoch. Postupom odporkyne sa napríklad pri dosiahnutí dôchodkového veku a započítaní dôb poistenia, získaných len vo všeobecnom systéme vymeriava poistencom dôchodok vo výške, akoby celkovo boli poistení len po krátky čas. Pre poistencov, ktorí získali časť poistenia v oboch systémoch je takýto postup nad akúkoľvek pochybnosť nevýhodnejší, ako keby sa im pre vznik nároku hodnotila celá doba poistenia iba vo všeobecnom systéme.

Podľa čl. 39 Ústavy Slovenskej republiky, občania majú právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe.

Primeraným je také hmotné zabezpečenie, ktoré zodpovedá celej dĺžke poistenia bez ohľadu na to, či poistenie bolo získané v osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia (ktorý sa vyčlenil zo všeobecného systému dôchodkového poistenia) alebo iba vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia.

Odvolací súd sa aj napriek dôvodnosti námietky odporkyne stotožnil so závermi krajského súdu o potrebe zrušenia preskúmaného rozhodnutia odporkyne. V ďalšom konaní bude táto povinná vypočítať teoretickú výšku starobného dôchodku navrhovateľa, pričom zohľadní nielen 12 rokov 102 dní obdobia dôchodkového poistenia vo všeobecnom systéme, ktoré navrhovateľ získal ale aj 34 rokov a 100 dní služby navrhovateľa, tak ako by aj táto doba bola zhodnotená pre nárok na starobný dôchodok podľa zák. č. 461/2003 Z.z.. Následne odporkyňa teoretickú výšku starobného dôchodku skráti primerane k počtu skončených rokov doby trvania služby rozhodujúcich pre výšku výsluhového dôchodku podľa zák. č. 328/2002 Z.z. Takýto postup odvolací súd považoval za správny a plne rešpektujúci čl. 39 Ústavy SR, v zmysle ktorého majú občania právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd považoval napadnutý rozsudok krajského súdu za vecne správny a preto ho podľa ust. § 219 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 a 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1a 2 a 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že navrhovateľovi ktorý mal úspech vo veci ich náhradu priznal podľa vyčíslenia jeho právneho zástupcu v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) vo výške spolu 140,52 € titulom trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní.

Trovy konania pozostávajú z úkonov právnej pomoci po 61,87 €, a to:

- príprava a prevzatie zastupovania vrátane prvej porady s klientom dňa 13.04.2015 (§ 13a ods. 1 písm. a/ vyhlášky) a
- napísanie vyjadrenia k odvolaniu dňa 14.04.2015 (§ 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky).

V zmysle ust. § 16 ods. 3 vyhlášky má advokát právo na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Jedna stotina výpočtového základu za úkon právnej služby v roku 2015 predstavuje sumu 8,39 €. Za dva úkony právnej služby má právny zástupca navrhovateľa právo na náhradu uvedených výdavkov v sume 16,78 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

